

Προσφώνησις Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Ἀμφιλοχίου ἐκπροσώπου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Θρονικὴν Ἑορτὴν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τιμιώτατοι, ἀδελφοί καὶ Πατέρες

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε!

Κυκλώνουμε γιὰ ἀκόμη μία φορά τό Θυσιαστήριο της σαρκωμένης Ἀληθείας καὶ γευόμαστε ἀπό τό Σῶμα καὶ τό Αἷμα Ἐκείνου ὁ Ὅποιος καὶ σήμερα παραμένει ὁ ἀδαπάνητος θησαυρός τῆς πίστεώς μας. Καί καθὼς προστιθέμεθα σέ αὐτόν τόν πανίερο κύκλο τῆς τραπέζης τά χέρια μας ἀγγίζουσι ἐκεῖνα τῶν Πατέρων μας καὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Ἰησοῦ ἀλλά καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ ἔτσι διαπιστώνουμε τό παράδοξο θαῦμα νά ἔχουμε κύκλο ἀτελείωτο μέ ἀρχή καὶ τέλος τόν Θεάνθρωπο Κύριο. Σέ αὐτόν τόν κύκλο τῆς προσφορᾶς καὶ τοῦ μαρτυρίου πού συνεπάγεται ἡ μακαρία Ἱερωσύνη εἶναι ἰδιαίτερη ἡ τιμὴ καὶ μνήμη τῶν προσώπων ἐκείνων τά ὁποῖα δαπάνησαν κυριολεκτικῶς τόν ἑαυτό τους στήν ἐπίγεια διάδοσι τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Διότι ἡ τιμὴ καὶ μνήμη αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν προσώπων διατηρεῖ ζωντανό ὄχι μόνο τό σύγχρονο βίωμα ἀλλά καὶ μεταφέρει αὐτό πού πέρασε στό σήμερα ἀλλά καὶ διδάσκει ἕνα γνήσιο αὔριο σέ ὅσους ἀποζητοῦν τὴν ἀληθινὴ μαρτυρία.

Μέ τὴ Θεία Εὐχαριστία αὐτός ὁ ἀνθρωπόμορφος χρόνος μεταφέρεται μέσα στήν Μοναδικὴ Θεότητα καθὼς ἔχει ἤδη ἐξαγιαστεῖ ἀπὸ τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό ὁ Ὅποιος εἰσέβαλε καταλυτικὰ μέσα στὰ ὅρια τοῦ χρόνου γιὰ νά ἀποκαλύψῃ στό πλάσμα Του τὴν ἄχρονη πατρίδα ὅπου τόν δημιούργησε. Στὴ Θεία Εὐχαριστία, στήν πάλῃ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ὁ ἀνθρωπος ἀγιάζεται μέσα στὰ σύνορα ἑνὸς διασκαρίου καὶ ἐπιστρέφει στὴ γῆ σάν Θεία Χάρι καὶ σάν δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Λούζεται στό Τίμιο Αἷμα καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἀδυνατοῦν νά ὀμιλήσουν πλέον. Ὅλος ὁ Θεός καὶ ὅλος ὁ ἀνθρωπος χαρίζονται ὁ ἕνας στόν ἄλλον μέ τόν δεύτερο νά καθαρίζεται στὴ θεϊκὴ φωτιὰ καὶ νά παραδίδεται ἄμωμος στήν ἡτοιμασμένη Βασιλεία. Αὐτὴ ἡ Θεοπρόβλητη πάλῃ ὀδηγεῖ στήν ἀλληλοπεριχώρησι ἀλλά καὶ στήν μυστηριακὴ ἐνότητα τὴν ὁποία ὁ γυμνός ὀφθαλμός εἶναι βέβαιο πὼς δέν μπορεῖ νά διακρίνη.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ περιφέρεται ξανά καὶ ξανά στίς μαρτυρικές ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ κόσμου πού δέν τὴν ἀντέχει καὶ δέν τὴν ἐπιθυμεῖ κρατώντας τόν Σταυρό τῆς πτωτικῆς ἀνθρώπινης φιλοδοξίας στοὺς ὤμους σέ ἀναζήτησι τοῦ ἑνὸς τόν Ὅποιον ἀγνοεῖ ὅτι συνέχει τὴν ὑπαρξί Της μυστικά καὶ ἀκατάλυτα. Νομίζουμε πολλές φορές στίς ἀνθρώπινες συνειδήσεις μας ὅτι περιπλανιέται καὶ τελικὰ χάνεται στοὺς δαιδαλώδεις δρόμους τῆς προσπάθειας τῶν ἐφθαρμένων πλὴν δὲ βλέπουμε ὅτι πάντοτε μένει στερεωμένη στόν Εὐαγγελικὸ λόγο ὁ Ὅποιος ἐσπάρη καὶ καλλιεργήθηκε ἀπὸ τίς κοπιαστικὲς προσπάθειες τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἀλλά καὶ ὅσων στὴ συνέχεια θέλησαν νά βαδίσουν στὰ μαρτυρικά βήματά τους.

Αὐτόν τόν Ἀποστολικὸ κόπο συναντᾷ κανεὶς μετὰ τό πέρασ τῆς Θείας Εὐχαριστίας στόν μαρτυρικὸ κληρο τῆς Τοπικῆς καὶ παλαιφάτου Ἐκκλησίας Κύπρου ἢ ὁποία δίκαια καυχᾶται ὅτι ἔλαβε τό Πνεῦμα

ἀπό τήν ἀρχή καί δέν σκοπεύει νά Τό ἀποχωρισθῆ ὥσπου νά κλείσουν οἱ αἰῶνες. Ἡ μαρτυρική καί ἀγιότηρικτος Ἐκκλησία Κύπρου εἶναι ὁ ἀψευδῆς μάρτυρας ὅτι ὁ Βαρνάβας καί ὁ Παῦλος καί ὅσοι τούς μιμήθηκαν, δέ λαλοῦσαν ὅ, τι νόμιζαν ἀλλά διεκήρυξαν τόν Θάνατο ἑνός Θεοῦ γιά τήν ἀθανασία τοῦ βροτοῦ! Τοῦτο τό θαῦμα βλέπει, Μακαριώτατε, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό Πανίερο Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον στό βλέμμα τῆς πιστῆς Ρωμείσας τῆς Κύπρου, στό Ἁγιοκέρι πού δευιά ἀνάβει ἐκεῖ πού σιῶπησε ἡ ψαλμουδιά, στό δάκρυ τῆς μαυροφόρας πού καρτερᾷ πιά ὄχι ὅ, τι ἄδικα ἀποχωρίστηκε ἀλλά τήν ἐπανασυνάντησι στήν ἀληθινή πατρίδα, στήν περηφάνεια τῶν πολλῶν ναῶν, στή σιγή τῶν παλαιφάτων μοναστηριῶν, στά αἵματα τόσων Μαρτύρων πού πύκνωσαν τή βλάστησι τῆς εὐσεβείας, στίς μετάνοιες τόσων Ὀσίων πού μαλάκωσαν τό δύσκαμπτο τοῦ ἐδάφους, στό ἀγέρωχο βλέμμα τῶν ἀδούλτων ἡρώων. Πίσω ἀπό τήν ἀγχόνη ἡ ἐκπλήρωσι χρέους, πίσω ἀπό τήν ἀποταγή τοῦ κόσμου ἡ εὐφροσύνη τοῦ Παραδείσου, πίσω ἀπό τήν εὐλάβεια τό γάλα τῆς μάνας καί τά σιγοτράγουδα τῆς γιαγιάς πού πιό πολύ μιλοῦσαν γιά τήν Ἀλήθεια τοῦ Ναζωραίου παρά γιά τά παραμύθια τῶν παιδιῶν, πίσω ἀπό τόν Γολγοθᾶ τό ἄδειο μνημεῖο, πίσω ἀπό τήν ἀδικία ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, πίσω ἀπό τήν ἀπαγοήτευσί ἕνα καλλίτερο αὔριο, πίσω ἀπό τήν Ρωμηοσύνη, τήν καθάρια Ρωμηοσύνη τῆς Κύπρου κρύβεται καί ταυτόχρονα ἀποκαλύπτεται τό θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ὅποια μοιραία μεταμορφώνει κάθε τί πού παραλαμβάνει σέ ὄν καί ἀθανατίζει ὅ, τι νεκρώθηκε, ἀφθαρτοποιεῖ αὐτό πού μέλλει νά χαθῆ.

Τοῦτο τό ἅγιο θαῦμα γνωρίζει καί βιώνει καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στούς δεκαεπτά αἰῶνες πού ἀποτελεῖ τό Θυσιαστήριο τῆς Καθολικῆς ἀναφορᾶς τῶν Ὁρθοδόξων. Καί ἐπομένως μέ ἀγαλλίασι πολλή στρέφει τό μητρικό του βλέμμα στήν ἀδελφή Ἀγιωτάτη Τοπική Ἐκκλησία Κύπρου καί πολλά ὑπερηφανεύεται καί ἐγκουχᾶται ὅτι τό πολυάθλο γένος μας ἦταν καί εἶναι καί θά εἶναι ἡ στιγμή δόξας γιά τόν Υἱό τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ρωμηοσύνη μας, ἀχώριστη μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριο, Τόν ἀκολουθεῖ σέ ὅλα τά βήματα. Γνώρισε καί ἀγγελικές δόξες καί φωνή καί μαρτυρία τοῦ Πατρός καί θαύματα καί εὐεργεσίες καί νεκραναστάσεις καί κήρυξε τό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας καί ράντιζε μέ ρεῖθρα ἀγιασμοῦ καί χόρτασε καί ξεδίψασε καί ἔσωσε. Κι' ὅμως! Μετά τό Φῶς τοῦ Θαβώρ ἔμελλε νά δοκίμαζε τήν ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆ, τόν ἀσπασμό τοῦ Ἰουδα, τήν ἄρνησι τοῦ Πέτρου, τήν πιστότητα τοῦ Ἠγαπημένου, τόν Θεομητορικό Θρῆνο ἀλλά καί τίς ψευδολογίες καί τούς ραπισμούς καί τούς ἐμπυτισμούς καί τά κολαφίσματα καί τόν Σταυρό καί τούς Ἥλους καί τή Λόγχη καί τό Ὄξος μέ χολή ἀλλά ὄχι τόν Θάνατο! Ὅπως ὁ ἀπαθής κατά τήν Θεότητα ἔμεινε ἀνεπαφός ἔτσι καί Ἐκεῖνη ὡς δική Του παρακαταθήκη ἀπό τόν Πατέρα μένει ἀνεπηρέαστη ἀπό τόν Θάνατο. Μάταια οἱ φυλάσσοντες ρίχνουν κληρο γιά τόν ἰματισμό. Τό Στεφάνι της ὡς ἀκάνθινο τό βλέπουν μόνο μάτια βέβηλα ἢ ὀρέξεις διεστραμένες. Εἶναι κοσμημένος ἀπό λίθους πολυτελεῖς, τήν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν πρὸς τούς γνήσιους ἀγῶνες Της γιά τήν ἐκπλήρωσι τοῦ Θείου Θελήματος.

Μακαριώτατε,

Ἐκ προσώπου τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀδελφοῦ Σας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου μοι κυρίου Βαρθολομαίου χαιρετίζω εὐλαβῶς τόν διάδοχο Βαρνάβα γιά τόν ὁποῖον γνωρίζουμε ὅτι "ἦν ἀνὴρ ἀγαθός καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως". Καί δικαίως τούτου τοῦ Ἀποστολικοῦ προσώπου Σᾶς ἔταξε ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπόμενο διότι εὐκόλα παρατηρεῖ κανεῖς τό ἀγέρωχο τοῦ Κυπρίου Ἑλληνα στό βλέμμα καί στούς τρόπους Σας. Διότι αὐτός ὁ Ἑλληνας πού ζεῖ στή ζωὴ του τόν Ἰησοῦ

Χριστό εἶναι καί ἀγαθός καί πιστός καί πνευματέμφορος. Εἶναι καί ἥρωας καί Ἅγιος. Εἶναι ἀκρίτας καί μυστικοφύλακας καί ἱεροφάντης τῶν σεμνῶν καί τῶν ὀσίων τῆς εὐλαβοῦς καί ἀγιοκάρπου φυλῆς μας.

Πολλά τά ἔτη Σας, Μακαριώτατε! Πολλά τά ἔτη κλήρου καί λαοῦ! Καί ὅπως πολλά θά λογίζονται στά μέτρα τοῦ κόσμου ἔτσι καλοζυγιασμένα νά εἶναι στό Θυσιαστήριο Ἐκείνου ὁ Ὅποιος αὐριο θά προσευχηθῆ γιά τήν ὀρατή ἐνότητα, τήν θαυμαστή ἐνότητα γιά τήν ὁποία ἐμεῖς πολλές φορές ἀνησυχήσαμε καί ἀνησυχοῦμε ὅσο τήν πολεμεῖ μέ λευκό ἔνδυμα ἀγνῶν προθέσεων, ἰδεολογικῶν θεωριῶν καί ὁμολογιακῶν θέσεων ὁ μισόφως σκοτεινός πειρασμός πού ἀκόμη ἀγωνιᾷ καί μοχθεῖ νά καταλάβῃ τόν

Θρόνο πού δέν τοῦ ἀνήκει. Λησμονεῖ, ὅμως, πῶς τοῦτο τοῦ στέρησε κάποτε τόν Παράδεισο. Ὅσο ἐπαναλαμβάνεται ὀριστικοποιεῖται!

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα ἀπό τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη καί τήν Μητέρα Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως! Καλή Ἀνάστασι καί πάλι, ἀδελφοί! Περιμένουμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο! Μή ἀγωνιάτε! Θά μάς ἀποκαλύψῃ ὅλη τήν Ἀλήθεια γιά νά ζοῦμε παντοτινά ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ μαζύ Της! Ἀμήν!